

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1344173/2

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב הראשי לישראל הרב דוד ברוך לאו – נשיא, הרב אליעזר איגרא, הרב מיכאל עמוס

המערערת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד אלי בוטבול)

נגד

המשיב: פלוני

הנדון: כנות תביעת גירושין למרות הרצון להמתין קמעא ולשקול שלום בית;
סמכות בתביעת מזונות

פסק דין

לפנינו ערעור שהגישה האישה על החלטת בית הדין האזורי מתאריך כ' במרחשוון תשפ"ב (26.10.21) שבה דחה בית הדין האזורי את טענות האישה לחוסר סמכות בנוגע לרכוש ובנוגע למזונות הילדים.

טענות המערערת

א. בנוגע לרכוש

מדובר בכריכה לא כנה שכן הבעל לא נחוש בדעתו להתגרש וכל מגמתו בפתחת תיק 'שלום בית' ולחילופין גירושין' הייתה 'לתפוס סמכות' ותו לא.

הבעל הצהיר בתחילת הדיון על רצונו להתגרש אולם לאחר מכן בהמשך הדיון חזר בו ואמר שאינו מוכן נפשית לסידור גט מידי וכמו כן ביקש להיוועץ באדמו"ר שלו הנמצא בחו"ל.

ב. בנוגע למזונות הילדים

המערערת מפנה לבע"מ 7628/17 שמשמע ממנו שבית הדין נעדר סמכות לדון במזונות ילדים שנכרכו לתביעת הגירושין.

הכרעה

לאחר העיון מוחלט לדחות את הערעור.

א. בנוגע לרכוש

אומנם הבעל התלבט וחכך בדעתו אם להתגרש מיידית או לא ולשאלת בית הדין האם מוכן לסידור גט "היום" אמר "לא הגעתי מוכן נפשית לגט, אני אעדיף שזה יידחה לפי היומן", אך אין זה אומר שתביעת הגירושין לא כנה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

האופן שבו הגיש הבעל את התביעה "תביעת שלום בית ולחילופין גירושין" מלמד שידו של הבעל הייתה מושטת לשלום ועדיין האמין שיש סיכוי לשלום בית, בית אולם התרשמות בית הדין האזורי בפסק הדין הייתה כי אם יתברר לבעל שאין מנוס מגירושין הוא לא ימנע מליתן גט פיטורין לאישה.

אמנם בית הדין האזורי כתב בפסק הדין כי אם בהמשך, בדיון הבא, הבעל לא יסכים לגרש, ישקול בית הדין לקבוע כי הכריכה אינה כנה, אולם התרשמות בית הדין האזורי נכון לעתה היא שאכן הבעל רוצה בגירושין בכנות אם לא יחול שינוי בפערים שבין הצדדים.

גם התרשמותנו בדיון שהיה לפנינו הייתה שהבעל נחוש להתגרש, והתעקשויות האישה בענייני פרוצדורה (לטעמו) הן המעכבות את הגט.

נוסיף עוד ונאמר כי הבעל התייצב לדיון לסידור גט פיטורין שקבענו, ללא עוררין או ניסיון לדחיית המועד וכדומה, ונתן את הגט באותו יום שזומן אליו – דבר המעיד גם הוא על כנותו בתביעת הגירושין.

לאור האמור לא מצאנו מקום לקבוע כי תביעת הגירושין אינה כנה.

ב. בנוגע למזונות הילדים

בית הדין האזורי בהחלטתו הפנה להכרעת בית הדין הגדול בתיק מס' 1250217/3 אשר בה נימק באריכות גדולה וקבע כי האמור בבע"מ 7628/17 אינו שולל מבתי הדין את הסמכות לדון במזונות ילדים שנכרכו כדין לתביעת הגירושין.

המערערת טוענת בכתב הערעור **נגד אחד הנימוקים** בפסק דין בית הדין הגדול הנ"ל כי לטעמו של בית הדין הגדול הלכות שיוצאות מבית המשפט העליון אינן מחייבות את בתי הדין הרבניים, ובכלל בתי דין דתיים, מאחר שבחוק יסוד השפיטה ההגדרה "בית משפט" אינה כוללת גם "בית דין דתי".

לטענת המערערת דעה זו אינה מתיישבת עם פרשנות החוק שכן בסעיף 1 לחוק השפיטה נקבעו כל הרשויות השופטות בישראל כולל בתי דין דתיים תחת הכותרת "בית משפט" וכמו כן החוק קובע כי "רק בית משפט העליון מוסמך לשנות הלכה שיצאה מתחת ידו".

במענה לטענת המערערת **נצטט במדויק** את האמור בהחלטת בית הדין הגדול המוזכרת לעיל שמחלק בין האופן והמסגרת שבה דן בית המשפט העליון, **וזאת מלבד הנימוקים הנוספים שבהחלטה זו:**

ומלבד זאת פסק הדין בבע"מ 7628/17 ניתן שלא במסגרת הליך עתירה אל בית המשפט העליון ביושבו כבית משפט גבוה לצדק כנגד פסק דין או החלטה של בית הדין הרבני, בהתאם לסעיף 15(ד) לחוק-יסוד: השפיטה, אלא במסגרת הליך בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. לפיכך פסק הדין בבע"מ 7628/17 מהווה הלכה המחייבת לפי סעיף 20(ב) לחוק-יסוד: השפיטה "כל בית משפט, זולת בית המשפט העליון", אך לא בית דין דתי שאינו 'בית משפט' – אף שהוא בעל 'סמכות שפיטה' לפי הגדרת חוק זה.

מסקנה והוראות נוספות

א. לאור האמור הערעור בכללותו נדחה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב. מאחר שהמשיב לא היה מיוצג אין פסיקה להוצאות.

ג. פסק הדין מותר בפרסום בהשמטת פרטי הצדדים.

ניתן ביום ה' באדר ב' התשפ"ב (8.3.2022).

הרב מיכאל עמוס

הרב אליעזר איגרא

הרב דוד ברוך לאו – נשיא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה